

Det er ikke for at forfladige debatten, poppe den nedad osv., når jeg siger, at grænseværdierne for pesticider i vores grundvand er sådan, at man skal drikke op til flere hundrede liter om dagen resten af livet for at blive ramt så hårdt som af en kop kaffe eller for den sags skyld blive ramt så hårdt som af bare det halve af den Prince, jeg ryger en gang imellem. Det ved vi.

Det er ikke for at undervurdere faren eller problemet ved det her, men det er for at sætte det ind i en ramme, hvor vi nødvendigvis må prioritere og nødvendigvis også må sige, at det at fjerne pesticider i nogle sammenhænge, hvis ikke man kan påvise den store fare, kan give nogle andre problemer både i samfundet og i verden, som også er alvorlige. Det er ikke noget, vi normalt har de store problemer med her i landet, vi har netop det modsatte problem, men der er altså steder i denne verden, hvor det giver et meget stort tab, når man beder dem om at omlægge til økologi, og dermed bliver det et madproblem.

Men jeg skal understrege igen, at vi vil gå meget positivt ind i det her. Vi mener også, at det forslag til vedtagelse, vi i fællesskab har fremsat, er ganske fornuftigt. Vi ser meget gerne en pesticidhandlingsplan, og der bliver arbejdet med den. Vi ser også meget gerne en løbende evaluering, for selvfølgelig skal vi have det. Vi skal evaluere hele tiden, og efterhånden som vi bliver klogere, skal vi gøre det godt og rigtigt.

Vi ved også, at vi med forskning på det her område og med undersøgelser af forskellig art har store problemer. Rapporten nævner jo selv, at når det gælder gartnerierhvervet og andet, skal vi altså passe på ikke at fare frem med det, nogle normalt kalder forsigtighedsprincippet. Jeg vil sige, at en gang imellem er det jo ikke bare et forsigtighedsprincip. Det bliver i nogle sammenhænge til tro og religiøsitet, hvor alt skal skydes ned, hvad enten vi ved, hvad vi gør, eller ej.

Jeg gentager: Vi går positivt ind i det her. Vi vil gerne være med til at lave en miljøhandlingsplan. Som jeg indledte med at sige, så er saglighed og prioritering for os en ganske væsentlig del, men ikke som den, jeg mødte i et udvalg, hvor én – vist i øvrigt en SF'er – sagde med næsten gråd i stemmen, at Danmark havde valgt den saglige linje i en miljø sag.

Jeg skal endnu en gang understrege, at vi vil have rent drikkevand. Vi vil lige så vel som alle

andre have det sikret. Jeg skal måske også føje til, at når det gælder vandmiljøet i den her sammenhæng, ved jeg, at det er ganske vanskeligt at få lavet nogle ordninger, hvor vi bruger vores braklægnings og andet til at få nogle områder, hvor vi ikke bruger pesticider, hvor vi får nogle områder, hvor vi ikke dyrker hårdt omkring søer, vandløb og andet.

Men kunne vi med tiden få det lagt om, så de virkelig sårbare områder blev helt fri, så kunne det godt være, vi skulle fare lidt mindre hårdt frem på områder, som bedre kan bære det, for vi skal altså stadig væk producere mad her i landet.

Vibeke Peschardt (RV):

Folketinget har nu fået en række meget kompetente konklusioner fra et tilsyneladende enigt hovedudvalg i det store Bichel-udvalg. Opgaven var at få at vide, om det vil være økonomisk muligt, bl.a. ved inddragelse af økologisk drift i landbrug og gartneri, at omlægge produktionerne og dermed redde, dvs. beskytte, fremtidens grundvand og drikkevand og dermed miljøet. Det er faktisk gået.

Hvis man skal trække trådene lidt ud fra det Bichel-udvalg, så synes jeg, at Folketinget i denne her folketingsssamling – og faktisk alle sider i Folketingssalen – har delt et ønske om at beskytte grundvandet. Vi har i dag i Miljø- og Planlægningsudvalget næsten færdiggjort lovforslaget om jordforurening, og vi har også fået vedtaget, eller får vedtaget, en lovgivning om zoner af vand, og det vil sige kortlægning af alt det, der skal bruges fremover i hele miljøindsatsen, når vi skal til at udmønte denne her Bichel-rapport.

Vi er altså på vej, selv om der er langt igen, før vi er helt tilbage til naturens tilstande. Jeg synes, der er en eller anden grund til optimisme, fordi problemerne i hvert fald både er spottede og erkendte.

For Det Radikale Venstre er grundvandsbeskyttelse en meget afgørende ting i miljøpolitikken. Vi har lavet udspil om rent vand, vi har lavet et senere udspil om fremtidens landbrug, og vi har der opstillet nogle meget ambitiøse målsætninger, som måske ikke opnås 100 pct., men som stadig væk er en ledetråd i det arbejde, vi laver på det her område.

Vi ved jo godt, at man ikke altid når sine mål 100 pct., men jeg mener på den anden side, at med al den viden og kapacitet, vi råder over i vores landbrugs- og gartnerisektor, med den